

Chromy *f o r m y*: ac. sg. f. chromą 1418 *Kal* nr 647; ~ n. pl. m. chromi ca 1450 *KazGnW* 10.

Z n a c z e n i a: **1.** ‘ułomny, kulawy, debilis, claudus’: Tez sle<p>y, chromy, trądownacy, magący dyabli y ro<zm>ayczy nyemocznymi, wyerzącz ku szba<w>yenyv <pr>zychodzą (*por.* Mat 11, 5) ca 1450 *KazGnW* 10.

2. rana chroma ‘ciężka, trwała, (okaleczenie połączone zwykle z obcięciem lub złamaniem jakiegoś członka), *vulnus grave membra mutilationem causatur*’: Ysze Gywan dal Marczynowi osm ran, a dzewyantha chromø 1418 *Kal* nr 647.